

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
HENRIK SAUGMANDSGAARD ØE IŠVADA,
pateikta 2020 m. balandžio 2 d.¹

Byla C-264/19

**Constantin Film Verleih GmbH
prieš
YouTube LLC,
Google Inc.**

(*Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Autorių teisės ir gretutinės teisės – Vaizdo įrašų dalijimosi platforma internete – *YouTube* – Filmo įkėlimas į internetą be teisių turėtojo sutikimo – Ieškinys dėl intelektualinės nuosavybės teisės pažeidimo – Direktyva 2004/48/EB – 8 straipsnis – Teisių turėtojo teisė į informaciją – 8 straipsnio 2 dalies a punktas – Sąvoka „pavadinimai ir adresai“ – Taikymo sritis – Elektroninio pašto adresas, IP adresas ir telefono numeris – Netaikymas“

I. Įvadas

1. Šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas nagrinėjant Vokietijoje įsteigtos filmų platinimo bendrovės *Constantin Film Verleih GmbH* ginčą su *YouTube LLC* ir jos patronuojančiąja bendrove *Google Inc.*, kurios abi įsteigtos Jungtinėse Amerikos Valstijose.

2. Šis ginčas susijęs su *YouTube* ir *Google* atsisakymu pateikti tam tikrą *Constantin Film Verleih* reikalaujamą informaciją, susijusią su naudotojais, kurie įkėlė į internetą kelis filmus, pažeisdami *Constantin Film Verleih* turimas išimtinės naudojimo teises. Kalbant konkrečiau, *Constantin Film Verleih* prašo *YouTube* ir *Google* pateikti jai šių naudotojų naudotus el. pašto adresus, telefono numerius ir IP adresus.

3. *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) iš esmės siekia išsiaiškinti, ar tokiai informacijai taikomas Direktyvos 2004/48/EB 8 straipsnio 2 dalies a punktas², pagal kurį kompetentingos teisminės institucijos gali įpareigoti pateikti kai kurių kategorijų asmenų, susijusių su prekėmis ar paslaugomis, dėl kurių buvo pažeista intelektualinės nuosavybės teisė, „pavadinimus ir adresus“.

4. Dėl toliau šioje išvadoje nurodytų priežasčių esu įsitikinęs, kad Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punkte vartojama sąvoka „pavadinimai ir adresai“ neapima jokios minėtos informacijos.

¹ Originalo kalba: prancūzų.

² 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl intelektualinės nuosavybės teisių gynimo (OL L 157, 2004, p. 45; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 32).

II. Teisinis pagrindas

A. Sąjungos teisė

5. Direktyvos 2004/48 2, 10 ir 32 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(2) Intelektinės nuosavybės apsauga išradėjui arba kūrėjui turėtų leisti gauti teisėtą naudą iš savo išradimo ar kūrybos. Ji taip pat turėtų suteikti galimybę platesnei kūrybai, idėjų ir naujų *know-how* sklaidai. Kartu ji neturėtų kliudyti žodžio laisvei, laisvam informacijos judėjimui ar asmens duomenų apsaugai, įskaitant internetą.

<...>

(10) Šios direktyvos tikslas – suderinti teisės sistemas, kad vidaus rinkoje būtų užtikrintas aukštas, vienodas ir vieningas [intelektinės nuosavybės] apsaugos lygis.

<...>

(32) Šioje direktyvoje gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, kurie pirmiausia yra pripažinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje³. Visų pirma ši direktyva siekia užtikrinti visišką pagarbą intelektinei nuosavybei pagal <...> Chartijos 17 straipsnio 2 dalį.“

6. Šios direktyvos 2 straipsnio „Taikymo sritis“ 1 dalyje ir 3 dalies a punkte numatyta:

„1. Nepažeidžiant priemonių, kurios yra ar gali būti numatytos [Sąjungos] ar nacionalinės teisės aktuose, jei tokios priemonės yra palankesnės teisių turėtojams, šioje direktyvoje numatytos priemonės, procedūros ir gynybos būdai yra taikomi 3 straipsnio nustatyta tvarka visiems intelektinės nuosavybės teisių pažeidimams, numatytiems [Sąjungos] ir (arba) atitinkamos valstybės narės nacionalin[ės] teisės aktuose.

<...>

3. Ši direktyva neturi poveikio:

a) [Sąjungos] nuostatomis, reglamentuojančioms materialinę intelektinės nuosavybės teisę, Direktyvai 95/46/EB <...>“

7. Direktyvos 2004/48 8 straipsnyje „Teisė gauti informaciją“ nustatyta:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad, vykstant procesui dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo ir gavus ieškovo pagrįstą ir proporcingą prašymą, kompetentingos teismo institucijos galėtų reikalauti pažeidėjo ar kito asmens:

- a) kurio žinioje, kaip nustatyta, yra intelektinės nuosavybės teisės komerciniu mastu pažeidžiančios prekės;
- b) kuris, kaip nustatyta, naudojami intelektinės nuosavybės teisės komerciniu mastu pažeidžiančiomis paslaugomis;
- c) kuris, kaip nustatyta, teikia neteisėtoje veikloje naudojamas paslaugas komerciniu mastu;

³ Toliau – Chartija.

[arba]

d) kuri a, b ir c punktuose nurodytas asmuo nurodė kaip dalyvaujantį gaminant, perdirbant ar platinant prekes arba teikiant paslaugas, pateikti informaciją apie prekių ir paslaugų, pažeidžiančių intelektualinės nuosavybės teises, kilmę ir platinimo kanalus.

2. Į šio straipsnio [1] dalyje minėtą informaciją įeina:

- a) gamintojų, platintojų, tiekėjų ir kitų prekių bei paslaugų ankstesnių valdytojų, taip pat planuojamų didmenininkų ir mažmenininkų pavadinimai ir adresai;
- b) informacija apie pagamintų, perdirbtų, pristatytų, gautų ar užsakytų prekių kiekį ir už atitinkamas prekes ar paslaugas gautą užmokestį.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos, nepažeidžiant kitų įstatymų [ir teisės aktų] nuostatų, kurios:

- a) suteikia teisių turėtojui teises gauti išsamesnę informaciją;
- b) reglamentuoja pagal šį straipsnį suteiktos informacijos naudojimą civiliniuose ir baudžiamuosiuose procesuose;
- c) reglamentuoja atsakomybę už teisės gauti informaciją neteislingą naudojimą; arba
- d) numato galimybę atsisakyti suteikti informaciją, kuri priverstų 1 dalyje minėtą asmenį prisipažinti jam pačiam ar jo artimam giminaičiui dalyvavus intelektualinės nuosavybės teisių pažeidime;

arba

- e) reglamentuoja informacijos šaltinių arba asmens duomenų apdorojimo slaptumo [tvarkymo konfidencialumo] apsaugą.“

B. Vokietijos teisė

8. Pagal *Urheberrechtsgesetz* (A autorių teisių įstatymas, toliau – *UrhG*) 101 straipsnio 1 dalies pirmą sakinį nukentėjęs asmuo gali iš kiekvieno asmens, kuris komerciniu mastu pažeidžia autorių teises ar kitas šiuo įstatymu saugomas teises, reikalauti nedelsiant pateikti informaciją apie jo teises pažeidžiančių kopijų ar kitų prekių kilmę ir platinimo kanalą.

9. Jeigu pažeidimas yra akivaizdus, nedarant poveikio *UrhG* 101 straipsnio 1 daliai, pagal šio įstatymo 101 straipsnio 2 dalies pirmo sakinio 3 punktą ši teisė į informaciją taip pat gali būti įgyvendinta prieš asmenį, komerciniu mastu teikusį paslaugas, kurios buvo naudojamos teises pažeidžiančiai veiklai vykdyti.

10. Asmuo, privalantis pateikti informaciją, pagal *UrhG* 101 straipsnio 3 dalies 1 punktą privalo nurodyti kopijų ar kitų prekių gamintojų, tiekėjų ir kitų ankstesnių turėtojų, paslaugų naudotojų, taip pat didmeninės ir mažmeninės prekybos atstovų, kuriems buvo skirtos šios kopijos ar kitos prekės, pavadinimus ir adresus.

III. Pagrindinė byla, prejudiciniai klausimai ir procesas Teisingumo Teisme

11. *Constantin Film Verleih* yra Vokietijoje įsteigta filmų platinimo bendrovė.

12. Jungtinėse Amerikos Valstijose įsteigta *Google* priklausanti bendrovė *YouTube* eksploatuoja to paties pavadinimo interneto platformą.

13. *Constantin Film Verleih* Vokietijoje priklauso išimtinės teisės platinti kinematografijos kūrinius „Parker“ ir „Scary Movie 5“.

14. 2013 m. birželio mėn.–2014 m. rugsėjo mėn. šie du kūriniai buvo paskelbti *Youtube* platformoje be *Constantin Film Verleih* sutikimo. 2013 m. birželio 29 d. visos trukmės kinematografijos kūrinys „Parker“ buvo paskelbtas internete vokiečių kalba, jį įkėlė naudotojas, pasivadinęs vardu „N1“. Iki priegigos užblokavimo 2013 m. rugpjūčio 14 d. šis vaizdo įrašas buvo peržiūrėtas daugiau kaip 45 000 kartų. 2013 m. rugsėjo mėn. naudotojas, pasivadinęs vardu „N2“, į internetą įkėlė visą kinematografijos kūrinį „Scary Movie 5“. Iki priegigos užblokavimo 2013 m. spalio 29 d. jis buvo peržiūrėtas daugiau kaip 6 000 kartų. 2014 m. rugsėjo 10 d. internete buvo įkelta dar viena šio antrojo kūrinio kopija, o ją įkėlė naudotojas, pasivadinęs vardu „N3“. Iki priegigos užblokavimo 2014 m. rugsėjo 21 d. šis filmas buvo peržiūrėtas daugiau kaip 4 700 kartų.

15. *Constantin Film Verleih* pareikalavo, kad *YouTube* ir *Google* pateiktų jai visą informaciją apie kiekvieną naudotoją, įkėlusį šiuos kūrinius.

16. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatavo, kad teisės į informaciją sąlygos yra įvykdytos. Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjamo ginčo dalykas apima tik informacijos, kurią *YouTube* ir (arba) *Google* turi pateikti *Constantin Film Verleih*, turinį. Kalbant konkrečiau, šis ginčas susijęs su toliau nurodyta informacija:

- naudotojo el. pašto adresu,
- naudotojo telefono numeriu,
- IP adresu, kurį naudotojas naudotojo įkeldamas ginčijamus filmus, ir tiksliai šio įkėlimo momentu, ir
- IP adresu, kurį naudotojas naudojo paskutinį kartą, siekdamas prisijungti prie savo *Google / YouTube* paskyros, ir tiksliai šio prisijungimo laiku.

17. Išnagrinėjęs bylą pirmąja instancija *Landgericht Frankfurt am Main* (Frankfurto prie Maino apygardos teismas, Vokietija) atmetė *Constantin Film Verleih* reikalavimą įpareigoti pateikti minėtą informaciją.

18. Nagrinėdamas apeliacinį skundą *Oberlandesgericht Frankfurt am Main* (Frankfurto prie Maino aukštesnysis apygardos teismas, Vokietija) įpareigojo *YouTube* ir *Google* pateikti atitinkamų naudotojų el. pašto adresus ir atmetė likusią *Constantin Film Verleih* ieškinio dalį.

19. Savo kasaciniu skundu, pateiktu *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija), *Constantin Film Verleih* prašė įpareigoti *YouTube* ir *Google* pateikti jai visą minėtą informaciją, įskaitant naudotojų telefono numerius ir IP adresus. Savo kasaciniame skunde *YouTube* ir *Google* prašė atmesti visą *Constantin Film Verleih* ieškinį, įskaitant jo dalį, susijusią su naudotojų el. pašto adresais.

20. Nusprendęs, kad abiejų kasacinių skundų baigtis priklauso nuo Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punkte esančios sąvokos „adresai“ išaiškinimo, *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:

„1. Ar Direktyvos [2004/48] 8 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyti gamintojų, platintojų, tiekėjų ir kitų prekių bei paslaugų ankstesnių valdytojų, taip pat didmenininkų ir mažmenininkų adresai, kurie, kai tinkama, priskirtini prie informacijos, nurodytos [šios direktyvos] 8 straipsnio 1 dalyje, taip pat apima:

- a) paslaugų naudotojų el. pašto adresus ir (arba)
- b) paslaugų naudotojų telefono numerius ir (arba)
- c) neteisėtai įkeliant rinkmenas paslaugų naudotojų naudotus IP adresus ir tikslų įkėlimo laiką?

2. Jeigu atsakymas į pirmojo klausimo c punktą būtų teigiamas:

ar informacija, kuri turi būti suteikiama pagal [minėtos direktyvos] 8 straipsnio 2 dalies a punktą, taip pat apima IP adresą, kuriuo naudotojas, pirma neteisėtai įkėlęs rinkmenas, paskutinį kartą naudojosi jungdamasis prie savo *Google* ir (arba) *YouTube* paskyros, taip pat tikslų prieigos momentą, neatsižvelgiant į tai, ar paskutinį kartą prisijungus buvo atlikti neteisėti [intelektinės nuosavybės teisės pažeidžiantys] veiksmai?“

21. Prašymas priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismo kanceliarijoje užregistruotas 2019 m. kovo 29 d.

22. Rašytines pastabas pateikė *Constantin Film Verleih*, *YouTube* ir *Google*, taip pat Europos Komisija.

23. 2020 m. vasario 12 d. įvykusiame teismo posėdyje dalyvavo ir žodines pastabas pateikė *Constantin Film Verleih*, *YouTube* ir *Google* atstovai, taip pat Komisija.

IV. Analizė

24. Pagal Direktyvos 2004/48 8 straipsnį valstybės narės privalo savo teisės sistemose numatyti kompetentingoms teisminėms institucijoms galimybę nagrinėjant ieškinį, susijusį su intelektinės nuosavybės teisės pažeidimu, įpareigoti pateikti tam tikrą informaciją.

25. Savo dviem klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia Teisingumo Teismo, ar Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad valstybės narės privalo numatyti kompetentingoms teisminėms institucijoms galimybę įpareigoti pateikti naudotojo, įkėlusio intelektinės nuosavybės teisę pažeidžiančias rinkmenas, el. pašto adresą, telefono numerį, IP adresą, kuris buvo naudojamas įkeliant šias rinkmenas, taip pat IP adresą, kuris buvo naudojamas paskutinį kartą prisijungiant prie naudotojo paskyros.

26. *YouTube* ir *Google*, taip pat Komisija siūlo į šiuos klausimus atsakyti neigiamai, priešingai nei *Constantin Film Verleih*.

27. Pritardamas *YouTube* ir *Google*, taip pat Komisijos palaikomai pozicijai ir dėl toliau nurodytų priežasčių laikausi nuomonės, kad minėta nuostata neapima jokios prejudiciniuose klausimuose nurodytos informacijos.

28. Pirmiausia pažymiu, kad Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punkte nėra jokios nuorodos į valstybių narių teisę. Todėl, ir remiantis suformuota jurisprudencija, sąvoka „pavadinimai ir adresai“ yra Sąjungos teisės sąvoka, kuri turi būti aiškinama savarankiškai ir vienodai⁴.

29. Be to, sąvoka „pavadinimai ir adresai“ Direktyvoje 2004/48 neapibrėžta. Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją sąvokų, kurių apibrėžtis nepateikiama Sąjungos teisėje, reikšmė ir apimtis turi būti nustatoma pagal jų įprastą reikšmę bendrinėje kalboje, atsižvelgiant į jų vartojimo kontekstą ir teisės aktų, kuriuose jos vartojamos, tikslus⁵.

30. Taigi, aiškinant Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punkto sąvoką „pavadinimai ir adresai“, atspirties taškas turi būti jos *įprasta reikšmė bendrinėje kalboje*. Nekyla abejonų, kad bendrinėje kalboje sąvoka asmens „adresas“, dėl kurios prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konkrečiai užduoda klausimą, reiškia tik pašto adresą, kaip teisingai nurodo *YouTube* ir *Google*⁶. Šį aiškinimą patvirtina *Académie française* žodyne pateikiama šios sąvokos apibrėžtis, t. y. „la désignation du lieu où l'on peut joindre quelqu'un“ (kieno nors galimos buvimo vietos⁷ nurodymas).

31. Dėl telefono numerio (antrasis prejudiciniuose klausimuose nurodytas informacijos elementas) nemanau, kad reikėtų ilgai diskutuoti apie tai, kad jis negali būti įtrauktas į Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punkto sąvoką „pavadinimai ir adresai“, nesvarbu, ar ši sąvoka būtų vartojama bendrinėje kalboje, ar kitame kontekste⁸.

32. Kitų dviejų šiuose klausimuose nurodytų informacijos elementų, t. y. el. pašto adreso ir IP adreso, statusui reikėtų skirti daugiau dėmesio.

33. Kaip jau patikslinau, bendrinėje kalboje, kuri yra aiškinimo proceso atspirties taškas, sąvoka „adresas“ reiškia tik pašto adresą. Taigi, jeigu ši sąvoka vartojama be jokio kito patikslinimo, ji nereiškia el. pašto adreso ar IP adreso.

34. Tai juo labiau pasakytina tokiomis aplinkybėmis, kurias kvalifikavau kaip „bendras“, t. y. peržengiančias griežtas interneto ribas, kaip yra kalbant apie Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punktą.

4 Dėl Direktyvos 2004/48 9 straipsnio 7 dalyje vartojamos sąvokos „tinkam[a] kompensacij[a]“ žr. 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimą *Bayer Pharma* (C-688/17, EU:C:2019:722, 40 punktas). Intelektinės nuosavybės srityje dar žr. 2016 m. birželio 22 d. Sprendimą *Nikolajeva* (C-280/15, EU:C:2016:467, 45 punktas) ir 2017 m. rugsėjo 27 d. Sprendimą *Nintendo* (C-24/16 ir C-25/16, EU:C:2017:724, 70 ir 94 punktai).

5 Žr., be kita ko, 2013 m. sausio 31 d. Sprendimą *McDonagh* (C-12/11, EU:C:2013:43, 28 punktas); 2018 m. rugsėjo 6 d. Sprendimą *Kreyenhop & Kluge* (C-471/17, EU:C:2018:681, 39 punktas) ir 2019 m. rugsėjo 12 d. Sprendimą *Bayer Pharma* (C-688/17, EU:C:2019:722, 41 punktas).

6 Skirtingose kalbinėse šios nuostatos versijose nepastebėjau jokių nesuderinamumų, visose jose vartojama sąvoka „adresas“: pavyzdžiui, žr., ispanų k. „direcciones“, danų k. „adresse“, vokiečių k. „Adressen“, anglų k. „addresses“, italų k. „indirizzo“, nyderlandų k. „adres“, portugalų k. „endereços“, rumunų k. „adresele“ ir švedų k. „adress“.

7 Kursyvu išskirta mano.

8 *Constantin Film Verleih* nurodyta aplinkybė, kad telefono numeris gali atlikti „pristatymo adreso“ funkciją duomenims perduoti, be kita ko, telefono skambučiais arba naudojant telefono numerį naudojančią programėlę, pavyzdžiui, *WhatsApp*, negali susilpninti mano įsitikinimo šiuo klausimu. Akivaizdu, kad Direktyvos 2004/48 8 straipsnyje esanti sąvoka *asmenų* „pavadinimai ir adresai“ neturi jokio ryšio su duomenų šrauto funkcine paskirties vieta, nepaisant to, kad ji galėtų būti laikoma „pristatymo adresu“.

35. Šį aiškinimą patvirtina kitų Sąjungos teisės aktų, kuriuose nurodomas el. pašto adresas arba IP adresas, analizė. Jeigu Sąjungos teisės aktų leidėjas būtų norėjęs nurodyti el. pašto adresą⁹ arba IP adresą¹⁰, jis būtų tai padaręs aiškiai, papildydamas sąvoką „adresas“, kaip pažymėjo *YouTube* ir *Google*. Mano žiniomis, nėra nė vieno Sąjungos teisės akto, kuriame žodžiai „pavadinimai ir adresai“, vartojami patys vieni ir bendrame kontekste, reikštų telefono numerį, IP adresą ar el. pašto adresą.

36. Vadinas, pažodinis Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punkto aiškinimas rodo, kad Sąjungos teisės aktų leidėjo vartojamos sąvokos, t. y. sąvokos „pavadinimai ir adresai“, neapima prejudiciniuose klausimuose nurodytos informacijos, kaip nurodo *YouTube* ir *Google* bei Komisija.

37. Šį aiškinimą patvirtina Komisijos pateiktas istorinis aiškinimas. Iš tiesų prieš priimant Direktyvą 2004/48 vykusiųose jos parengiamuosiuose darbuose¹¹ nėra jokios informacijos, kuri leistų manyti ar bent numanyti, kad šios direktyvos 8 straipsnio 2 dalies a punkte vartojama adreso sąvoka turėtų būti suprantama kaip apimanti ne tik joje nurodomų asmenų pašto adresą, bet ir jų el. pašto adresą ar IP adresą.

38. Komisija šiuo klausimu paaiškino, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas, 2004 m. priimdamas Direktyvą 2004/48, niekada neturėjo ketinimo įtraukti į ją šiuolaikiškesnių „adreso“ formų, pavyzdžiui, el. pašto adreso ar IP adreso.

39. Taigi istorinis aiškinimas rodo, kad Direktyva 2004/48 turi būti aiškinama remiantis tik klasikine šios sąvokos samprata, t. y. kad tai tik pašto adresas.

40. Iš to, kas nurodyta pirma, darytina išvada, jog ir istorinis, ir pažodinis Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punkto aiškinimas patvirtina, kad ši nuostata neapima joje nurodytų asmenų naudoto el. pašto adreso, telefono numerio ir IP adreso.

41. *Constantin Film Verleih* nepitaria tokiam aiškinimui, savo poziciją ji sieja su Direktyvos 2004/48 8 straipsnio tikslu ir apskritai su šia direktyva siejamais tikslais.

42. Kaip teigia *Constantin Film Verleih*, Direktyvos 2004/48 8 straipsnio tikslas yra leisti intelektinės nuosavybės teisių turėtojui identifikuoti šioje nuostatoje minimus asmenis. Taigi, ir neatsižvelgiant į jos formuluotę, šio straipsnio 2 dalis turi būti aiškinama kaip apimanti „visą informaciją, leidžiančią identifikuoti“ šiuos asmenis, taigi ši informacija, atsižvelgiant į jos prieinamumą, gali apimti telefono numerį, el. pašto adresą, IP adresą arba banko rekvizitus.

9 Dėl el. pašto arba „elektroninio“ pašto adreso žr., be kita ko, 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 987/2009, nustatančio Reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo įgyvendinimo tvarką (OL L 284, 2009, p. 1), 88 straipsnio 2 dalį; 2013 m. gegužės 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 524/2013 dėl elektroninio vartotojų ginčų sprendimo, kuriuo iš dalies keičiami Reglamentas (EB) Nr. 2006/2004 ir Direktyva 2009/22/EB (Reglamentas dėl vartotojų EGS) (OL L 165, 2013, p. 1) 14 straipsnio 1 dalį; 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 65), 54 straipsnio 2 dalį ir 2015 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/2366 dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2002/65/EB, 2009/110/EB ir 2013/36/ES bei Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 ir panaikinama Direktyva 2007/64/EB (OL L 337, 2015, p. 35), 45 straipsnio 2 dalies a punktą.

10 Kiek tai susiję su IP adresu, žr., be kita ko, 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/41/ES dėl Europos tyrimo ordžio baudžiamosiose bylose (OL L 130, 2014, p. 1) 10 straipsnio 1 dalies e punktą; 2017 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2017/1128 dėl internetinių turinio paslaugų tarpvalstybinio perkeliavimo vidaus rinkoje (OL L 168, 2017, p. 1) 5 straipsnio 1 dalies k punktą; 2018 m. rugsėjo 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2018/1240, kuriuo sukuriamas Europos kelionių informacijos ir leidimų sistema (ETIAS) ir iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1077/2011, (ES) Nr. 515/2014, (ES) 2016/399, (ES) 2016/1624 ir (ES) 2017/2226 (OL L 236, 2018, p. 1), 17 straipsnio 8 dalį, 34 straipsnio 4 dalies j punktą ir 52 straipsnio 2 dalies g punktą.

11 Visų pirma žr. 2003 m. sausio 30 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl intelektinės nuosavybės teisių laikymosi užtikrinimo priemonių ir procedūrų (COM (2003) 46 *final*) ir 2003 m. spalio 29 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę (OL C 32, 2004, p. 15) ir 2003 m. gruodžio 5 d. Europos Parlamento pranešimą (A5-0468/2003) dėl šio pasiūlymo. Pasiūlyme dėl direktyvos niekur nepaaiškinta, kokią reikšmę turi sąvokos „pavadinimai ir adresai“. Be to, Parlamentas nesiūlė iš dalies pakeisti būsimos Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punkto formuluotės.

43. Mano nuomone, jeigu Teisingumo Teismas pritartų tokiam aiškinimui, tai reikštų šios nuostatos perrašymą. Žinoma, suprantu, kad tokia teisių turėtoja, kaip *Constantin Film Verleih*, reiškia pageidavimą, kad Direktyva 2004/48 būtų iš dalies pakeista taip, kad ši bendrovė galėtų lengviau identifikuoti galimus pažeidėjus būtent interneto aplinkoje. Vis dėlto toks perrašymas priklauso ne Teisingumo Teismo, o Sąjungos teisės aktų leidėjo kompetencijai.

44. Jeigu toks būtų buvęs teisės aktų leidėjo ketinimas, jis būtų galėjęs į Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalį įtraukti „visą informaciją, leidžiančią identifikuoti“ nagrinėjamus asmenis. Per teismo posėdį Komisija pažymėjo, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas aiškiai nusprendė imtis minimalaus derinimo, apsiribodamas pavadinimais ir adresais, ir neįtraukdamas kitų informacijos elementų, leidžiančių identifikuoti asmenį, kaip antai telefono numerio ar socialinio draudimo numerio.

45. Reikėtų patikslinti, kad „dinaminis“ arba teleologinis šios nuostatos aiškinimas, kuriuo ragino remtis *Constantin Film Verleih*, tokiomis aplinkybėmis nėra galimas. Iš tiesų Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punkto formuluotė nesuteikia pakankamos aiškinimo laisvės, kad būtų galimas toks aiškinimas, kuriuo siekiama įtraukti prejudiciniuose klausimuose nurodytą informaciją.

46. Šiuo klausimu be išlygų pritariu generalinio advokato M. Bobek motyvams, kuriuos jis pateikė savo išvados byloje *Komisija / Vokietija* 33–35, 38 ir 39 punktuose. Remiantis draudimu aiškinti *contra legem* ir valdžių atskyrimo principu, dinaminis arba teleologinis aiškinimas yra galimas tik jeigu „pačios nuostatos tekstą <...> galima aiškinti įvairiai dėl to, kad tekstas šiek tiek dviprasmiškas ir neaiškus“¹².

47. Vis dėlto šioje byloje taip nėra. Kaip jau paaškinau, aiškinant pažodžiui ir istoriškai, atmestinas bet koks Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punkte vartojamų sąvokų „pavadinimai ir adresai“ taikymo srities dviprasmiškumas.

48. *Constantin Film Verleih* dar bendrai remiasi Direktyva 2004/48 siekiamais tikslais. Manau, šie argumentai negali leisti suabejoti minėtos nuostatos aiškinimu, nes jos formuluotė nėra dviprasmiška. Vis dėlto išsamumo sumetimais toliau išnagrinėsiu šį argumentą.

49. Žinoma, neginčijama, kad Direktyva 2004/48 siekiama užtikrinti aukštą intelektinės nuosavybės apsaugos lygį vidaus rinkoje, kaip tai patikslinta jos 10 ir 32 konstatuojamosiose dalyse ir remiantis Chartijos 17 straipsnio 2 dalimi.

50. Taip pat neginčijama, kad *Constantin Film Verleih* siūlomas aiškinimas padidintų intelektinės nuosavybės apsaugos lygį vidaus rinkoje.

51. Vis dėlto būtina nepamiršti, kad Direktyva 2004/48, kaip ir visais teisės aktais, susijusiais su intelektine nuosavybe¹³, nustatoma *pusiausvyra* tarp, pirma, teisių turėtojų intereso į jų intelektinės nuosavybės teisės, įtvirtintos Chartijos 17 straipsnio 2 dalyje, apsaugą ir, antra, saugomų objektų naudotojų interesų ir pagrindinių teisių bei bendrojo intereso apsaugos.

¹² Generalinio advokato M. Bobek išvada byloje *Komisija / Vokietija* (C-220/15, EU:C:2016:534, 34 punktas).

¹³ Žr., be kita ko, 2012 m. vasario 16 d. Sprendimą *SABAM* (C-360/10, EU:C:2012:85, 42–44 punktai); 2019 m. liepos 29 d. Sprendimą *Funke Medien NRW* (C-469/17, EU:C:2019:623, 57 punktas); 2019 m. liepos 29 d. Sprendimą *Pelham ir kt.* (C-476/17, EU:C:2019:624, 32 punktas) ir 2019 m. liepos 29 d. Sprendimą *Spiegel Online* (C-516/17, EU:C:2019:625, 42 punktas).

52. Kaip yra ne kartą patikslinęs Teisingumo Teismas, nei iš Chartijos 17 straipsnio 2 dalies, nei iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos negalima daryti išvados, kad šioje nuostatoje įtvirtinta intelektinės nuosavybės teisė yra neliečiama, todėl jai turėtų būti taikoma absoliuti apsauga¹⁴.

53. Taigi Chartijos 17 straipsnio 2 dalyje nereikalaujama, kad būtų įgyvendintos visos prieinamos techninės priemonės siekiant padėti teisių turėtojui identifikuoti galimus pažeidėjus, neatsižvelgiant į Direktyvos 2004/48 nuostatų formuluotę.

54. Kalbant konkrečiau apie Direktyvos 2004/48 8 straipsnį, Teisingumo Teismas Sprendime *Coty Germany* jau turėjo galimybę patikslinti, kad šia nuostata siekiama nepažeisti skirtingų teisių, būtent teisių turėtojų teisės gauti informaciją ir naudotojų teisės į asmens duomenų apsaugą¹⁵.

55. Pagrindinės bylos kontekste duomenys, kuriuos prašo pateikti *Constantin Film Verleih*, yra asmens duomenys, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 95/46/EB¹⁶ 2 straipsnio a punktą, kuris dabar išdėstytas Reglamento (ES) 2016/679¹⁷ 4 straipsnio a punkte, nes jie turi leisti jai nustatyti atitinkamų asmenų tapatybę¹⁸.

56. Vis dėlto, nors iš Direktyvos 2004/48 32 konstatuojamosios dalies matyti, kad ja siekiama užtikrinti visišką apsaugą intelektinei nuosavybei, laikantis Chartijos 17 straipsnio 2 dalies, kartu iš šios direktyvos 2 straipsnio 3 dalies a punkto, taip pat iš jos 2 ir 15 konstatuojamųjų dalių matyti, kad intelektinės nuosavybės apsauga neturi trukdyti, be kita ko, Chartijos 8 straipsnyje užtikrinamai asmens duomenų apsaugai, todėl minėta direktyva neturi pažeisti Direktyvos 95/46¹⁹.

57. Šiuo klausimu pažymiu Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 3 dalies b–e punktų svarbą – pagal juos šis straipsnis taikomas nepažeidžiant nuostatų, kuriomis apibrėžiama arba ribojama teisių turėtojo teisė į informaciją ir, be kita ko, nuostatų, kuriomis reglamentuojamas asmens duomenų tvarkymas.

58. Tokiomis aplinkybėmis laikausi nuomonės, kad Teisingumo Teismas neturi keisti Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalyje Sąjungos teisės aktų leidėjo pavartotų sąvokų taikymo srities, nes dėl to kiltų grėsmė pusiausvyrai, kurios teisės aktų leidėjas siekė priimdamas šią direktyvą ir kurią nustatyti priklauso tik teisės aktų leidėjo kompetencijai²⁰.

59. Papildant šios išvados 43 punkte pateiktą teiginį, jeigu būtų pritarta *Constantin Film Verleih* siūlomam aiškinimui, Teisingumo Teismui tektų ne tik perrašyti Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalį, bet ir intelektinės nuosavybės teisių turėtojų interesų naudai suabejoti Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatyta pusiausvyra.

60. Reikėtų pridurti, kad *Constantin Film Verleih* siūlomas dinaminis aiškinimas taip pat neatitinka Direktyvos 2004/48 bendros struktūros, kuri grindžiama Sąjungos teisės aktų leidėjo numatytu minimaliu derinimu, kaip pažymėjo Komisija.

14 Žr., be kita ko, 2008 m. sausio 29 d. Sprendimą *Promusicae* (C-275/06, EU:C:2008:54, 62–70 punktai); 2012 m. vasario 16 d. Sprendimą *SABAM* (C-360/10, EU:C:2012:85, 41 punktas); 2012 m. balandžio 19 d. Sprendimą *Bonnier Audio ir kt.* (C-461/10, EU:C:2012:219, 56 punktas); 2014 m. rugsėjo 3 d. Sprendimą *Deckmyn ir Vrijheidsfonds* (C-201/13, EU:C:2014:2132, 26 punktas) ir 2019 m. liepos 29 d. Sprendimą *Funke Medien NRW* (C-469/17, EU:C:2019:623, 72 punktas).

15 2015 m. liepos 16 d. sprendimas (C-580/13, EU:C:2015:485, 28 punktas).

16 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl asmens apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355). Pagal šios direktyvos 2 straipsnio a punktą asmens duomenys yra bet kuri informacija, susijusi su fiziniu asmeniu, kurio tapatybė yra nustatyta arba gali būti nustatyta.

17 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016, p. 1).

18 Teisingumo Teismas jau turėjo galimybę nuspręsti, kad IP adresas, net vertinamas atskirai, gali būti asmens duomenys. Žr. 2011 m. lapkričio 24 d. Sprendimą *Scarlet Extended* (C-70/10, EU:C:2011:771, 51 punktas) ir 2016 m. spalio 19 d. Sprendimą *Breyer* (C-582/14, EU:C:2016:779, 49 punktas).

19 2015 m. liepos 16 d. Sprendimas *Coty Germany* (C-580/13, EU:C:2015:485, 31–33 punktai).

20 Pagal analogiją žr. 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimą *Mc Fadden* (C-484/14, EU:C:2016:689, 69–71 punktai).

61. Iš tiesų Komisija teisingai pažymi, kad toks dinaminis aiškinimas šioje byloje nagrinėjamu atveju nėra tinkamas, nes pagal Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 3 dalies a punktą Sąjungos teisės aktų leidėjas aiškiai numatė valstybėms narėms galimybę reaguoti į šį susirūpinimą keliantį dinamišką klausimą, suteikdamas teisių turėtojams „teises gauti išsamesnę informaciją“.

62. Kitaip tariant, Sąjungos teismui nėra būtina aiškinti Direktyvą 2004/48 dinamiškai, siekiant pritaikyti ją prie naujo elgesio internete, nes valstybės narės turi teisę imtis papildomų priemonių, susijusių su šiuo elgesiu.

63. Galiausiai išsamumo sumetimais norėčiau pažymėti, kad negali būti remiamasi TRIPS sutarties²¹ 47 straipsniu, kuriame tiesiog nustatoma teisė numatyti teisę į informaciją, siekiant palaikyti *Constantin Film Verleih* siūlomą aiškinimą²².

64. Dėl visų šių priežasčių laikausi nuomonės, kad Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad šioje nuostatoje esanti sąvoka „pavadinimai ir adresai“, kiek tai susiję su intelektinės nuosavybės teisę pažeidžiančias rinkmenas į internetą įkėlusiu naudotoju, neapima el. pašto adreso, telefono numerio, IP adreso, kurie buvo naudojami šioms rinkmenoms įkelti, arba IP adreso, kuris buvo naudojamas paskutinį kartą prisijungiant prie naudotojo paskyros.

65. Vadinas, valstybės narės pagal šią nuostatą neprivalo numatyti kompetentingoms teisminėms institucijoms galimybės įpareigoti pateikti šią informaciją nagrinėjant ieškinį dėl intelektinės nuosavybės teisės pažeidimo.

V. Išvada

66. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija) pateiktą prejudicinį klausimą:

2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/48/EB dėl intelektinės nuosavybės teisių gynimo 8 straipsnio 2 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad šioje nuostatoje esanti sąvoka „pavadinimai ir adresai“, kiek tai susiję su intelektinės nuosavybės teisę pažeidžiančias rinkmenas į internetą įkėlusiu naudotoju, neapima el. pašto adreso, telefono numerio, IP adreso, kurie buvo naudojami šioms rinkmenoms įkelti, arba IP adreso, kuris buvo naudojamas paskutinį kartą prisijungiant prie naudotojo paskyros.

Vadinas, valstybės narės pagal šią nuostatą neprivalo numatyti kompetentingoms teisminėms institucijoms galimybės įpareigoti pateikti šią informaciją nagrinėjant ieškinį dėl intelektinės nuosavybės teisės pažeidimo.

21 1994 m. balandžio 15 d. Marakeše pasirašyto susitarimo, įsteigiančio Pasaulio prekybos organizaciją ir patvirtinto 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 21 t., p. 80; toliau – TRIPS sutartis), 1C priede esanti Sutartis dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba. Šio susitarimo 47 straipsnyje „Teisė į informaciją“ nurodyta, kad „valstybės narės gali numatyti, kad teismai turi teisę įpareigoti, jeigu tai ne per griežta priemonė tokiam pažeidimui, kad pažeidėjas informuotų teisės turėtoją apie trečiųjų asmenų, dalyvaujančių teisės pažeidžiančių prekių ar paslaugų gamyboje ir paskirstyme, tapatybę bei apie jų išsidėstymo kanalus“.

22 Tuo pačiu klausimu žr. 2008 m. sausio 29 d. Sprendimą *Promusicae* (C-275/06, EU:C:2008:54, 60 punktas). Bet kuriuo atveju, nors Sąjungos teisės aktai, žinoma, turi būti aiškinami kiek įmanoma atsižvelgiant į tarptautinę teisę, visų pirma, jeigu šie teisės aktai skirti Sąjungos sudarytam tarptautiniam susitarimui įgyvendinti (žr., be kita ko, 2006 m. gruodžio 7 d. Sprendimo *SGAE*, C-306/05, EU:C:2006:764, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją), TRIPS sutarties 47 straipsnis negali suteikti Teisingumo Teismui įgaliojimų nukrypti nuo aiškios Direktyvos 2004/48 8 straipsnio 2 dalies a punkto formuluoatės.